

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **L.R.**, bytem, proti žalovanému nyní: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, dříve: Krajský úřad Zlínského kraje, se sídlem Tř. T. Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 8.8.2011, č.j. KUZL 51900/2011, sp. zn. KUSP 51900/2011 SOC-DSP-Do **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 8.8.2011, č.j. KUZL 51900/2011, sp. zn. KUSP 51900/2011 SOC-DSP-Do bylo odvolání žalobce zamítnuta a rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, odboru sociálních věcí ze dne 7.6.2011, č.j. 25301/2011/VSE (dále jen „správní orgán I. stupně“) bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Městského úřadu Vsetín, odborem sociálních věcí ze dne 7.6.2011, č.j. 25301/2011/VSE byl návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaný dne 17.5.2011 zamítnut s tím, že mu bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši, tj. ve výši odpovídající stupni jeho závislosti I., a to od data, od kterého mu tento příspěvek náleží, tj. ode dne 1.8.2010.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Žalobce v žalobě doručené Krajskému soudu v Ostravě dne 7.10.2011 a postoupené Krajskému soudu v Brně usnesením ze dne 28.2.2012, č.j. 38Ad 68/2011 – 4 vyslovil nesouhlas s rozhodnutím s tím, že původně bylo shledáno, že potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v 26-ti úkonech, příspěvek však nebyl přiznán, neboť nebyla shledána dlouhodobost nepříznivého zdravotního stavu. Žádal proto, aby mu zpětně byl přiznán a vyplacen příspěvek na péči ve stupni III. ode dne 1.9.2009, což odpovídá výsledkům sociálního šetření a posouzení OSSZ Vsetín ze dne 26.11.2009.

III.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný zaujal právní stanovisko k žalobním námitkám v podání ze dne 21.5.2012, v němž popsal genezi posuzování žádosti žalobce o příspěvek na péči ze dne 24.9.2009 a ze dne 25.8.2010. Za uvedené období bylo vydáno celkem 6 posudků o zdravotním stavu žalobce, ani jeden z posudků však neprokazuje důvodnost příspěvku na péči III. stupně závislosti.

Dne 27.4.2011 podal žalobce žádost o přiznání neprávem odepřené dávky příspěvku na péči Městskému úřadu Vsetín s požadavkem přiznání a vyplacení příspěvku na péči ve stupni III. zpětně ode dne 1.9.2009. Správní orgán I. stupně dne 7.6.2011 uplatněný návrh zamítl s tím, že nadále náleží žalobci příspěvek na péči ve výši 800,-Kč měsíčně. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný dne 8.8.2011, rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Dále žalovaný namítl, že v žádném z posudků OSSZ Vsetín i PK MPSV ČR v Brně nevyplývá, že žalobce by potřeboval pomoc při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v 26-ti úkonech. Početně byly tyto úkony vypsány v záznamu o provedeném sociálním šetření ze dne 14.10.2009 zjištěné sociálním pracovníkem asi 2 měsíce po úrazu žalobce.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Žádost o příspěvek na péči podal žalobce poprvé dne 24.9.2009 u Městského úřadu Vsetín. Ze záznamu ošetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby ze dne 14.10.2009 bylo zjištěno, že v seznamu úkonu péče o vlastní osobu jsou vyjmenovány tyto úkony, které

nezvládá: Příprava stravy, podávání, porcování stravy, sezení, schopnost vydržet v poloze v sedě, stání, schopnost vydržet stát, přemísťování předmětů denní potřeby, chůze po schodech nahoru a dolů, s pomocí pak zvládá mytí těla, koupání nebo sprchování, chůzi po rovině, oblékání, svlékání, obouvání, zouvání, orientaci v přirozeném prostředí a provedení si jednoduchého ošetření. Pomoc jiné osoby při zajištění soběstačnosti pak potřebuje při úkonech: orientace vůči jiným fyzickým osobám v čase i mimo přirozené prostředí, obstarávání osobních záležitostí, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů, vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, péče o prádlo, přepírání drobného prádla, péče o lůžko, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. S pomocí zvládá manipulaci s kohouty a vypínači, manipulaci se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří a udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady. Posudkový lékař OSSZ Vsetín na základě záznamu o sociálním šetření a kopie žádosti osoby o příspěvek poté posoudil stupeň závislosti osoby dne 26.11.2009 sice tak, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14.12.2009, č.j. 492 228/2009/VSE nebyl žalobci příspěvek na péči přiznán, neboť nebyl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění. Žalobce podal odvolání, v odvolacím řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně dne 26.3.2010, žalobce jednání nebyl přítomen toliko dopisem ze dne 5.3.2010 byl uvědomen o tom, že posudková komise MPSV bude moci jeho zdravotní stav objektivně posoudit a přijmout posudkový závěr i bez osobní účasti, a to na základě obsahu shromážděných podkladů dokumentace sice sociálního šetření, sociální pracovníci správního orgánu I. stupně provedené dne 14.10.2009, dle kterého nezvládá nebo zvládá s pomocí anebo s dohledem 26 úkonů. Dále pak s přihlédnutím k posouzení stupně závislosti lékařem OSSZ ve Vsetíně ze dne 26.11.2009. Byla vyžádána zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře MUDr. M.L. a na základě charakteru jeho onemocnění bylo konstatováno, že dne 4.8.2009 spadl ze stromu při česání švestek asi z výšky 5 m a poranil si levý bérce. Dne 4.8.2009 byla provedena operace – repozice, mini OS, zevní fixace, byl přeložen na kliniku plastické chirurgie k řešení defektu na bérce. Další operace byla provedena dne 17.8.2010 – krytí m gracilit po volném přenosu autologní kožním štěpem. Dle posudkového hodnocení posuzovaný utrpěl zlomeninu bércevních kostí dne 4.8.2009, dle ortopedických nálezů došlo již prakticky ke zhojení holenní kosti, lýtková kost dosud nezhojena. Zevní fixátor odstraněn, rehabilituje, zatěžuje na 20 kg. Byl předpoklad, že ke zhojení dojde v průběhu dalších několika měsíců. Učiněný posudkový závěr zněl, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění vzhledem k předpokladu, že ke zhojení zlomeniny dojde v době necelého jednoho roku od úrazu. K plné soběstačnosti by mělo dojít dříve. Rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje, odborem sociálních věcí ze dne 12. dubna 2010, č.j. KUZL 1429/2010, sp. zn. KUSP 1429/2010 SOC-DSP-Do bylo odvolání žalobce zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.

Další žádost o příspěvek na péči byla podána žalobcem dne 25.8.2010. Sociální šetření bylo provedeno dne 1.9.2010 s tím, že podle seznamu úkonů péče o vlastní osobu nezvládá sám: podávání, porcování stravy, stání, schopnost vydržet stát, přemísťování předmětů denní potřeby, chůzi po schodech nahoru a dolů, oblékání, svlékání, obouvání, zouvání, s pomocí zvládá mytí těla, koupání nebo sprchování, péči o ústa, vlasy, nehty, holení, výkon fyziologické potřeby včetně hygieny, vstávání z lůžka, uléhání, změnu poloh, chůzi po rovině.

Podle seznamu úkonů soběstačnosti nezvládá sám obstarávání osobních záležitostí zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů, vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, péči o prádlo, přepírání drobného prádla, péči o lůžko, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Posudková lékařka OSSZ Vsetín vyhodnotila dne 15.9.2010 stupeň závislosti posuzovaného sice tak, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, posuzovaný potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 9 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost. Na rozdíl od sociální pracovníce neuznala vyjmenované úkony péče o vlastní osobu a v úkonech soběstačnosti neuznala pomoc jiné osoby při mytí nádobí a přepírání drobného prádla, neboť dle zprávy Fakultní nemocnice Královské vinohrady ze dne 2.8.2010 je zátěž LDK možná na 30%, je doporučeno cvičit hlezno, je doporučena další rehabilitace k rozvíčování hlezna, úkon je posuzovaný schopen splnit s použitím kompenzačních pomůcek. Správní orgán I. stupně vydal dne 6.10.2010 rozhodnutí, č.j. 45449/2010/VSE, jímž nepřiznal žalobci příspěvek na péči, neboť byt' byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12-ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti podle § 9 zákona o sociálních službách. Žalobce se odvolal, ve správním řízení bylo vyžádáno posouzení stupně závislosti posuzovaného lékařem OSSZ Vsetín, který dne 11.5.2010 dospěl k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, posuzovaný potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při čtyřech úkonech péče o vlastní osobu a devíti úkonech soběstačnosti s tím, že na rozdíl od sociálního šetření snížil hodnocení úkonů péče o vlastní osobu o položku mytí těla a péči o ústa, vlasy, nehty, holení, neboť s oporou berlí je schopen sám dojít do koupelny, výkon fyziologické potřeby včetně hygieny, neboť je schopen sám dojít na toaletu, vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh, neboť se nejedná o postižení horních končetin, stání, schopnost vydržet stát, neboť s oporou berlí při možnosti zatížení postižené končetiny o 30% a od 30.8.2010 o 50% je schopen stoje, chůzi po schodech nahoru a dolů, neboť s oporou berlí je schopen samostatné chůze po rovině, oblékání, svlékání, obouvání, zouvání, neboť se nejedná o postižení horních končetin ani omezení hybnosti kolenních kloubů dolních končetin. V seznamu úkonu soběstačnosti snížil hodnocení o úkon péče o lůžko, přepírání drobného prádla, neboť se nejedná o postižení horních končetin, je schopen přepírání drobného prádla v sedě. Správní orgán I. stupně v rámci autoremedury vydal rozhodnutí dne 1.12.2010, č.j. 54057/2010/VSE, jímž v rámci autoremedury přiznal příspěvek na péči ve výši 2.000,-Kč od srpna 2010. Žalobce podal opět odvolání, v rámci odvolacího řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně dne 10.2.2011 žalobce nebyl jednání přítomen, připojen byl seznam hodnocení závislosti podle zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, dle kterého potřeboval pomoc jiné osoby při péči o vlastní osobu v následujících úkonech: Podávání a porcování stravy, koupání nebo sprchování, přemísťování předmětů denní potřeby, chůze po schodech nahoru a dolů, oblékání, svlékání, obouvání a zouvání. Při posuzování soběstačnosti nezvládal následující úkony: orientace vůči jiným fyzickým osobám v čase a mimo přirozené prostředí, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů, vaření, ohřívání jednoduchého jídla, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Jednalo se celkem o 13 úkonů, které posuzovaný nezvládá. Kopie citovaného posudku byla posuzovanému na základě jeho žádosti zaslána s tím, že má možnost se k obsahu posudku vyjádřit, event. doložit další lékařské nálezy do dne 1.3.2011. Vyjádření žalobce zaslal dne 1.3.2011. PK MPSV ČR provedla doplňující posudek dne 16.3.2011, opět bylo jednáno v nepřítomnosti posuzovaného na

základě podkladové dokumentace, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru sice, že sociální podmínky a bydlení včetně vybavení domácnosti nejsou posudkově rozhodné, byť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jedná se o osobu, která se podle § 8 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Rozhodnutím žalovaného ze dne 11.4.2011, č.j. KUZL 84911/2010, sp. zn. KUSP 84911/2010 SOC – DSP – Tr, bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.

Žalobce dne 7.6.2012 zaslal Krajskému soudu v Brně vyjádření, ve kterém nesouhlasil s právním stanoviskem žalovaného ze dne 21.5.2012 s argumentací, že od doby úrazu tj. ode dne 4.8.2009 při hodnocení stupně závislosti na péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti jej neviděl žádný posudkový lékař, bylo tudíž rozhodnuto, aniž by bylo provedeno podrobnější vyšetření. Při sociálním šetření dne 14.10.2009 bylo konstatováno, že nezvládá 26 úkonů, posléze tyto byly zredukovány posudkovou lékařkou, že úkony nejsou důležité.

V.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, hlava I. ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Podle § 7 odst. 1 citovaného zákona příspěvek se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištěné potřebné pomoci.

Podle § 7 odst. 2 citovaného zákona nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Vzhledem k účelu a charakteru dávky je příspěvek na péči dávkou v nemoci, a to bez ohledu na skutečnost, že náklady na něj jsou hrazeny ze státního rozpočtu.

Vlastní hodnocení úkonu péče o posuzovanou osobu a soběstačnosti je realizováno ve čtyřbodové škále, a to ve stupních – zvládá (ke zvládnutí úkonu nepotřebuje jakoukoliv pomoc nebo dohled), zvládá s dohledem (posuzovaná osoba sice daný úkol zvládá ale pro kontrolu jeho správnosti potřebuje dohled druhé osoby), zvládá s pomocí (osoba daný úkol zvládá pouze s pomocí, byť i částečnou, ze strany druhé osoby) a nezvládá. Záleží na tom, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jaká je míra závislosti na pomoci.

Stupeň závislosti osoby pro účel příspěvku na péči posuzuje dle ust. § 8 odst. 1 písm. n) bodu 5, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ve znění pozdějších předpisů příslušný úřad práce na základě žádosti příslušného správního úřadu. V odvolacím řízení vydává posudek o zdravotním stavu osobu PK MPSV ČR (§ 28 odst. 2 zákona o službách). Pokud jde o náležitosti posudku o stupně závislosti, tyto vyplývají zejména ze základních zásad správního řízení. Podle ust. § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími zásadami správního řízení. Správní orgán musí mj. dbát o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, a aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikly nedůvodné rozdíly. Posudkový závěr musí proto vycházet z dostatečně zjištěného skutkového stavu a musí být přesvědčivých způsobem odůvodněn. Podkladem posudku je sociální šetření, které provádí sociální pracovník, a to za účelem zjištění schopnosti samostatného života osoby v jejím přirozeném sociálním prostředí a posouzení nepříznivé sociální situace osoby (§ 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění). Cílem sociálního šetření je, co nejobjektivněji posouzení schopnosti žadatele pečovat o vlastní osobu a soběstačnost. Pro účely zhodnocení schopnosti péče o vlastní osobu a soběstačnosti používá sociální pracovník tiskopis, ve kterém zaznamenává hodnocení jednotlivých úkonů stanovených v § 9 odst. 1 a 2 cit. zákona. Hodnocení každého bodu je třeba, aby sociální pracovník ještě písemně komentoval. V rámci tohoto komentáře doplňujícího základní čtyřbodové hodnocení je nutné popsat případné rozdíly mezi tvrzeními osob účastnicími se rozhovoru a chování osob v době sociálního šetření a současně pozorování prostředí. Komentář musí také obsahovat i další důležité informace, prostřednictvím kterých chce sociální pracovník doplnit jednotlivá hodnocení, tzn. že sociální pracovník by měl shrnout výsledek šetření v celkovém komentáři. Měly by být uvedeny celkové poznatky a další údaje důležité pro dokreslení situace žadatele. Patří sem tudíž i komentáře k úkonům, které ovšem svým významem a souvislostmi přesahuje jednotlivý posuzované úkony. Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalované jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Vzal v úvahu genezi projednávané věci od poprvé podané žádosti o příspěvek na péči ze dne 24.9.2009, přihlédl k uplatněné žádosti žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči ze dne 17.5.2011, již žádá o „neprávem odepržené dávky příspěvku na péči“ a z argumentace uvedené v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 7.6.2011, který nemá oporu v žádném novém sociálním šetření ani posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči dle ust. § 8 odst. 1 písm. n) bodu 5 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ve znění pozdějších předpisů příslušným úřadem práce v postupu žalovaného shledal vážné pochybení. Přezkum rozhodnutí správního orgánu I. stupně je prováděn v rozsahu objektivizace skutkového stavu správním orgánem podle § 3 správního řádu, tj. pouze ke zjištění skutečností směřodatných pro přijetí posudkového závěru (posudkově významných skutečností). K této objektivizaci skutkového stavu lze

využít všechna opatření odpovídající dosavadní praxi (zdravotní dokumentace, orientační vyšetření posuzované osoby lékařem posudkové komise apod. tzn., že přezkum a přizvání posuzovaného k jednání jak u posudkového lékaře příslušné OSSZ, tak i k jednání posudkové komise MPSV ČR se nevylučují). Je-li vypracován posudek PK MPSV ČR v takovém případě přijímá posudkový závěr a vydává výrok, který vychází i z takto provedené objektivizace skutkového stavu.

Žalobce žádostí o změnu výše přiznaného příspěvku na péči ze dne 15.5.2011 se domáhal o přiznání dávky, na níž by měl vzniknout nárok ode dne 1.9.2009 do 31.7.2010, neboť ode dne 1.8.2010 mu byl přiznán příspěvek na péči ve výši 2.000,-Kč měsíčně rozhodnutím MÚ Vsetín, odborem sociálních věcí ze dne 1.12.2010, č.j. 54057/2010/VSE. Soud se neztotožnil s tvrzením žalovaného, že byly dány důvody postupu dle § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, dle kterého správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby byly co nejméně zatíženy, neboť byť ve věci bylo vydáno několik posudků o zdravotním stavu posuzovaného, jak ze strany LPS OSSZ tak i PK MPSV ČR, tyto nejenom, že rozdílně hodnotily rozsah posuzovaných úkonů, při níž potřebuje žalobce pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, ale rovněž i rozdílně hodnotily zda se jedná či nikoliv o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle ust. § 3 písm. c), zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách v platném znění. Jak vyplývá již z přehledu posuzování stupně závislosti, který je uveden v obsahu odůvodnění tohoto soudního rozhodnutí lékař OSSZ Vsetín při hodnocení dne 26.11.2009 v návaznosti na sociální šetření ze dne 14.10.2009 dospěl k závěru, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, aniž by blíže zdůvodnil učiněný závěr. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14.12.2009 příspěvek na péči přiznán nebyl, na základě odvolání žalobce byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 26.3.2010 se závěrem, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, aniž by rovněž bylo blíže zdůvodněno, proč se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

V řízení o příspěvku na péči zahájeném na základě žádosti ze dne 24.8.2010 byl proveden posudek lékařky OSSZ Vsetín ze dne 15.10.2010, která již konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, na rozdíl od sociálního šetření provedené dne 1.9.2010 však omezila počet bodů seznamu úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnost z počtu 22 úkonů zjištěných při sociálním šetření na 9 úkonů o vlastní osobu a soběstačnosti, při níž potřebuje každodenní pomoc nebo dohled, aniž by blíže rozvedla a zdůvodnila učiněný závěr. Odkázala toliko na zprávu Fakultní nemocnice Královské vinohrady ze dne 2.8.2010 (citováno shora). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 6.10.2010 nebyl přiznán příspěvek na péči, teprve na základě odvolání žalobce v rámci tzv. autoremedury bylo provedeno nové posouzení stupně závislosti posudkovým lékařem OSSZ Vsetín ze dne 5.11.2010, který vymezil rozsah úkonů, při níž potřebuje posuzovaný každodenní pomoc nebo dohled, a to na 4 úkony péče o vlastní osobu a 9 úkonů soběstačnosti, což následně podrobně upřesnil. Jednalo se tedy celkem o 13 úkonů, které žalobce nezvládá. Na základě zjištěné skutečnosti

vydal správní orgán I. stupně dne 1.12.2010 rozhodnutí, jímž přiznal příspěvek na péči ve výši 2.000,-Kč měsíčně od srpna 2010. Žalobce se odvolal, PK MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 10.2.2011 dospěla k závěru, že nezvládá 13 úkonů, a to 5 úkonů o vlastní osobu a 8 úkonů soběstačnosti.

Z uvedeného přehledu vyplývá, že byť v předmětné věci byl opakovaně hodnocen zdravotní stav žalobce, nebylo hodnocení provedeno shodně, pokud se týká vymezení a především zdůvodnění, zda se jedná či nikoliv o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, taktéž shodně nebyl posuzován i rozsah úkonů, při nichž posuzovaný potřebuje každodenní pomoc při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, rozdílnost spočívá nejenom v počtu úkonů ale i v jejich jednotlivém vymezení. Posouzení úkonů bez jakékoliv bližší konkretizace a přesvědčivého zdůvodnění v přezkoumávaném rozhodnutí žalovaného pokládal soud za vážné pochybení, které ve svém důsledku mohlo mít za následek i nesprávné právní posouzení předmětné věci. Pochybení shledal soud i v případě postupu Městského úřadu Vsetín, odboru sociálních věcí ze dne 7.6.2011, který se pouze opíral o již provedená šetření, ačkoliv tato byla nejednotně posuzovaná a hodnocena, nepokládal za nutné provádět nové sociální šetření následně poté jeho hodnocení příslušným úřadem práce. Nelze rovněž přehlédnout, že zjišťování schopností vykonávat vyjmenované úkony i další týkající se péče o vlastní osobu a soběstačnosti toliko sociálním šetřením prováděným sociální pracovníci, čili úřednicí, nemají dostatečnou vypovídací hodnotu. Žalobce od roku 2009, kdy poprvé uplatnil žádost o příspěvek nebyl předvolán k žádnému posudkovému lékaři, taktéž ani PK MPSV ČR. I v tomto směru soud shledává vážné pochybení, neboť rozhodnutí o příspěvku na péči vykazuje absenci uváděných skutečností, z odůvodnění rozhodnutí pouze vyplývá, jakým způsobem byly úkony žalobce v jednotlivé fázi řízení hodnoceny, aniž by byla prováděna hlubší úvaha, jakým způsobem bylo přistupováno k rozdílnosti učiněných vyhodnocení.

Soud proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci bylo provedeno v rozsahu nedostatečném pro učiněný právní závěr.

Napadené rozhodnutí tak bylo zrušeno pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého doplnění řízení o podklady uvedené v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách odstraní zjištěné nedostatky a posléze zjištěný skutkový stav přesvědčivým způsobem zdůvodní (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, náhrada nákladů řízení však nebyla ve spise uvedena, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. června 2012

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně